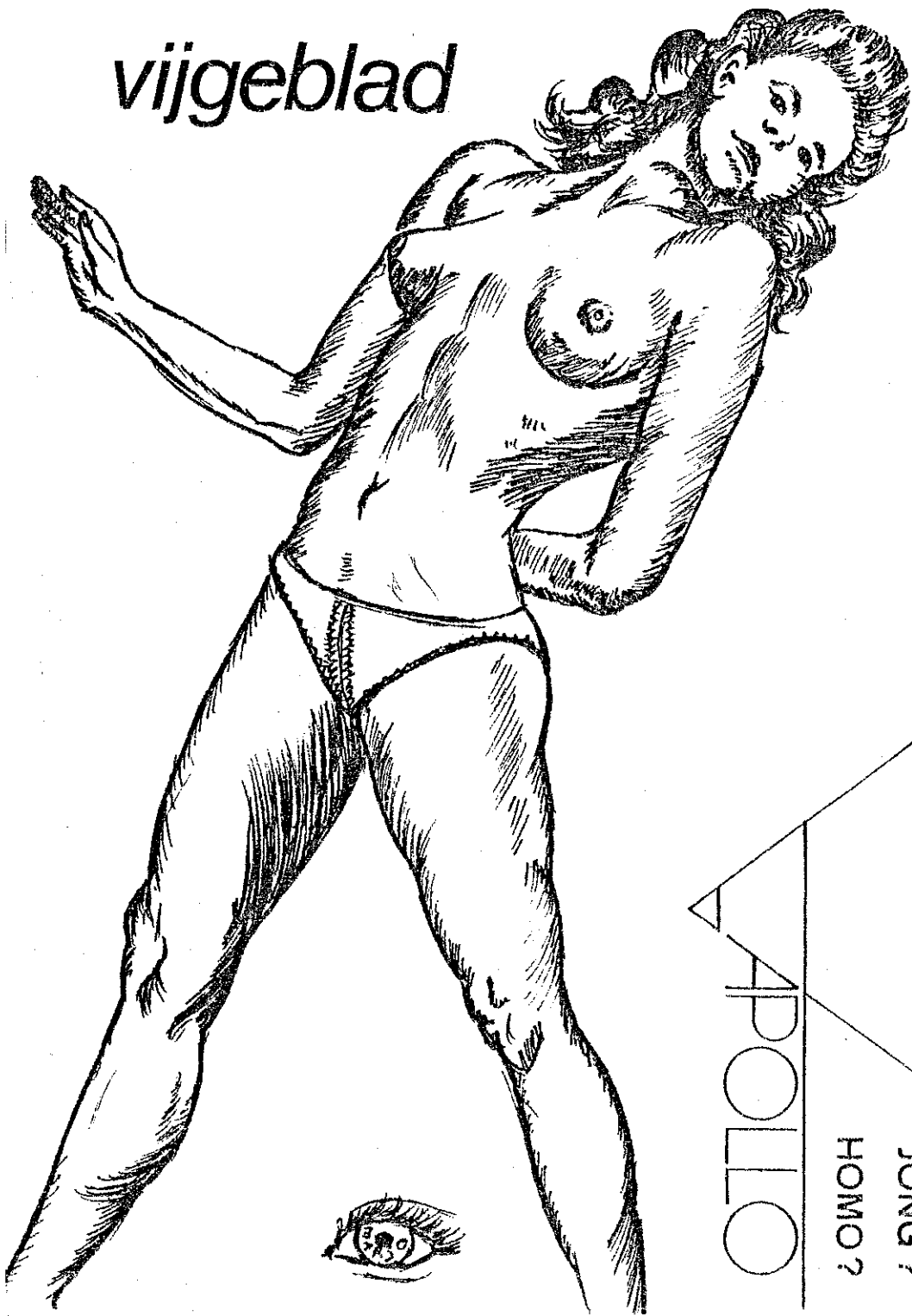

vijgeblad

JONG?
HOMO?
APOLLO

JONG?
HOMO?

APOLO

het vijgeblad wordt uitgeven
door societeit Apollo

Apollo is een vereniging van en
voor homoseksuele meiden en
jongens en draagt zorg voor
opvang, bewustwording, actie
en amusement

Apollo houdt elke vrijdag
soos vanaf 20.00 uur
Nivon gebouw
Dirk Gmitstraat 76 Rotterdam

Leden en donateurs ontvangen
het vijgeblad gratis
Opgeven met hun elders in dit blad
Niet-leden kunnen het vijgeblad
ontvangen door storting van f 25,-
op giro nr. 3335319
t.n.v. Apollo Rotterdam.

Dit vijgeblad werd samengesteld door

Gasper vd Werf
Mirjam Perkelouw
Renko van Leeuwen

Kopij kun je kwijt in de postbus of bij een
van de redactie leden.

V
i
j
g
e
b
l
a
d

IR E D A K T I O N A I R

Verbaasd toen je in je brievenbus keek ?
Zosnel al weer een Vijgeblad ? Jawel, weer als van
ouds. Elke maand voortaan weer een gevarieerd geheel
voor het hele gezin.

Verbaasd toen je het aantal pagina's telde ?
Zoveel pagina's in één nummer ? Jawel, ook als het om de
dikte gaat is het Vijgeblad niet om
een kleintje vervaard.

Of het moesten deze maand de artikelen van Ron Jansen
zijn. Verder in dit nummer de ontknoping van de
verwikkelingen in Rokanje, de Hot Gossip, een flink
aantal verhalen, het programma 1984 en ....
Afijn, lees het zelf.

Wie het vorige Vijgeblad nauwkeurig heeft doorgespit
kan het volgende verhaal overslaan maar voor de
(nu nog) grote meerderheid vermelden we het nog maar
even : de redactie van het Vijgeblad is NIEUW !!!!!!!!!
Weer verbaasd ?

Je zult perplex staan wanneer je geconfronteerd wordt
met de wanprodukten van
Mirjam Berkelauw
Casper vd Werf
Remko van Leeuwen

en alsof dat nog niet genoeg is wer den de nauwelijks
met elkaar samenhangende potloodlijntjes op de voor-
plaat geproduceerd door Marjo Emeis, en meende Coen
Honig dat een Vijgeblad niet tot stand kan komen zonder
dat iemand voor pastoraal werker speelt.

AMEN.
jullie redactie.

I e d e r e v r i j e a g s o o s
v a n 2 0 . 0 0 t o t 0 2 . 0 0 u u r
D i r k s m i t s s t r a a t 7 6

PROGRAMMA A-84

Lekker uitgerust van de zomer ?

Apollo in elk geval wel.

Na een rustige zomer barst Apollo weer los, wat ons betreft is het theaterseizoen weer geopend!

Dit is het programma voor de rest van 84. En houdt er rekening mee: het wordt weer te gek op Apollo.

Je bent gewaarschuwd!!!

28 september

WEEKEND. voor slechts f 25,- een compleet week-
weg met verzorging op basis van volpensioen-
deskundige leiding aanwezig.

uitverkocht

12 oktober

Optreden van jou. ja, je leest het goed. Deze avond is bestemd voor geestige, muzikale, creatieve en leuke mensen, om te laten zien wat ze.

"De zoete inval"

19 oktober

Film. Monty pyton in "Jubber wally"

ZATERDAG 27 Oktober

Een hele Apollo dag van 's morgens vroeg tot 's avonds laat. CENTRAAL THEMA : minderheden. 'S AVONDS DISCO + SLOTFEEST

2 november

tekenfilmfestival.

een hele avond vol tekenfilms.

23 november

optreden van de one and only

OLGA LOWINA

14 december

Film. Misschien VICTOR,
VICTORIA ?

28 december

oudjaarsfeest

2 januari 1985
nieuwjaarsfeest

de eerder aangekondigde thema avond over pedofilie
is verplaatst naar 26 oktober

Verder wijs ik nog even op dinsdag 20 november, wanneer
het cabaret HOMOFONIE optreedt bij de studentenvereniging
SSR aan de Mauritsweg (tegenover het "tref" op de wester-
singel). Hieraan gekoppeld wordt een gezamenlijke soos-
avond van Apollo en SSR. Iedereen is van harte welkom.

REMKO VAN LEEUWEN

dit is apollo :

Adreswijzigingen
Archief
Bargroep
Bibliotheek
Intro
Ledenadministratie
Penningmeester
Publiciteit
Vrijgeblad

postbus 1490	3000	BL Rotterdam
Mirjam Berkelouw	010	527757
Rob stoop	071	170713
Andre Steffens	010	257611
Rene Angenent	010	
Remko van Leeuwen		
Coen Honig	010	140230
Andre Koster	010	
Remko van Leeuwen		

Alle andere inlichtingen over Apollo en de ondbrekende
telefoonnummers kun je geheel vrijblijvend opvragen op het
volgende nummer : 010 148629

R E N D E Z - V O U S I N D E B R A N D I N G

Inleiding: Het is zover. De ontknoping van "Rendez-vous enz." verschijnt deze maand in het Vijgeblad. In het vorige deel zagen we hoe eindelijk, na drie maanden verwoed wachten op nieuwe vijgebladen, Michiel en Koen elkaar vonden. Maar nu is het weekend voorbij, Koen is weer thuis, en hij heeft nog niets tegen Heleen gezegd.....

Deel 5: Coming Out.....?

coen honig

Ik voelde me diep ellendig. Ik liep veel buiten na te denken over wat er allemaal gebeurd was. Heleen zat in de nacht, dus we zagen elkaar weinig. Ik moet bekennen dat dat me niet helemaal onwelkom was. Ik kon rustig zijn, af en toe belde ik mijn Chieltje, en ik ging twee keer bij hem op visite. Dat was altijd heerlijk. Hij had altijd heerlijk warme koffie klaar als ik kwam, met een gebakje of iets anders lekkers. Hij was altijd heel stralend, en als ik daar was voelde ik me heel prettig, maar ik was niet onverdeeld gelukkig. Zo alleen in dat huisje, Heleen die overdag sliep, en er 's nachts niet was, realiseerde ik me, dat ik helemáál geen zin had om mijn netjes ingerichte loventje op te gaan breken. Ik zei niets tegen Michiel. Ik moest er even zelf over na denken. Toch begon ik al onbewust (misschien zelfs wel bewust) een beetje afstand te nemen van Heleen. We vreeën niet meer, we waren vrij koel tegen elkaar, praatten weinig, kortom, er was geen sprake van echt contact meer. Het viel me overigens ook op dat Heleen zich tegen dat soort ontwikkelingen absoluut niet verzette. Ik was er dankbaar voor.

Maar aan het eind van de week begon Michiel aan te dringen. "Heb je nou al iets tegen Heleen verteld?" vroeg hij. "Kan ik nou eens bij jou thuis komen?" Ik schudde dan mijn hoofd, en vertelde dat Heleen in de wacht zat, en dat ik haar dan niet met privé-

problemen wilde opzadelen. "Oh," zei michiel, en hij maakte me zowat gek met een combinatie van liefde en ergerlijke vastberadenheid "Maar dan is ze straks een week lang vrij, dus dan kun je het vertellen." "Dat zien we dan wel weer." zei ik. Ik begon het vervelend te vinden. Er werd van me verwacht dat ik beslissingen ging nemen. Verdomme, ik wou dat Heleen het uitmaakte, zoiets dacht ik vaak. En ik begon me ernaar te gedragen. Ik deed a-sociaal, waste niet meer mee af, liet m'n rotzooi liggen, nam de auto als Heleen ermee weg moest, en ik was per definitie zeer sjacherijg als ze in de buurt was. Ik had allerlei hysterische ruzies verwacht, maar Heleen liep rustig door het huis, ruimde mijn rommel op, waste alleen af, en fietste naar het ziekenhuis. En ze zag er nog tevreden uit ook. Dat irriteerde me weer ontzettend. Verdomme, het kon haar geen klap schelen. Gaf ze dan zo weinig om me? Ik begon me martelaar te voelen. Ik vergat dat ik het uit wilde maken, en genoot uitbundig van mijn nieuwe rol als slachtoffer.

Michiel merkte natuurlijk niets van dit soort ontwikkelingen. Hij was lief als altijd, en ik droomde ervan om samen met hem in mijn huis te wonen als Heleen opgerot was. Af en toe drong het wel tot me door dat ik eigenlijk een misselijk ventje was, en dat het niet bepaald fair was, wat ik deed. Niet tegenover Michiel, niet tegenover Heleen. Maar ja, ik was het slachtoffer, en Heleen was schuldig bevonden, dus, zo vond ik, mocht ik haar best een beetje lullig behandelen.

Op een avond, toen ik bij Michiel was geweest, liep ik langzaam naar huis. We hadden heerlijk gevoeden en daarna nog een hele tijd naar klassieke muziek liggen luisteren. Met grote tegenzin trok ik mijn kleren aan, om naar huis te gaan. Michiel bleef in bed liggen en bekeek me ernstig toen ik hem gedag zei. "Wanneer neem jij nou eens een beslissing?" vroeg hij. "Hè, begin daar nou niet weer over." zei ik. Ik zei dat ik tijd nodig had. En dat was waar. Tijd tot Heleen mij zat zou zijn....

Ik stak de sleutel in het slot, en ging naar binnen. Ik liep naar de keuken, schonk mezelf een biertje in en liep de kamer in, waar ik het licht aanknipte. Heleen schoot overeind in bed. "Oh God.." hoorde ik haar mompelen. Enige nadere beschouwing van het bed deed me haar schrikreactie begrijpen, want ze lag er niet alleen in, naast haar lag een klein meisje van zo'n jaar of twintig, met donkere oren, met heel kort geknipt haar, en een levendig gezicht. Ze sloot haar ogen, lichtelijk wanhopig, op zo'n manier met mij geconfronteerd te worden. Eventjes stond ik perplex in de kamer. Wat nou? Eerst wilde ik enthousiast roepen "Nee maar, meid, jij ook al?" maar op het zelfde moment kreeg ik een veel beter idee. "Godverdomme gaat ie lekker, meid?" riep ik kwaad? "Hoe lang is dit al aan de gang?" "Koen, laat het me uit leggen.." begon ze. "Nee, laat maar. Ik begrijp het allemaal best, als jij zonodig de pot moet uithangen." en tegen het onthutste meisje "Zou jij niet eens wat kleren aan trekken, troel?" Heleen zei dat ze buiten moest wachten, en dat zij ook zou komen." "Ja goed zo." zei ik. "Lazer maar op. Ga maar met die pot mee, en ik hoop dat je niet meer terug komt. Jezus Christus" en zo ging ik door, scheldend, kankerend, net zolang tot ze weg was, en zei "Ik kom morgen m'n zootje wel weg halen." En weg ging ze, met gebogen rug, ze leek op eens kleiner dan ze eigenlijk was. Ik keek haar na, slikte. Was dit nou echt de enige manier om haar weg te laten gaan? Ik was toch niet erg voldaan. Ik sliep slecht, en stond vroeg op, om niet met Heleen's verhuizing geconfronteerd te worden. Onrustig liep ik door de stad, nadenkend over wat ik had gedaan. Maar goed, gedane zaken nemen geen keer, en ik besloot het van me af te zetten. Nu hadden Chieltje en ik tenminste de ruimte.

Telefoon. "Hallo, met Michiel. Je raadt nooit wie ik in het COC heb leren kennen." "Oh jezus, nee" dacht ik. "Aan de stilte te raden heb je het toch geraden, geloof ik." Ik zweeg. "Ik geloof," zei hij, en z'n stem klonk hard, "dat we dan uitgepraat zijn. Ik hoop dat ik je voorlopig niet meer zie, want dan sla ik je tanden eruit, schijnheil!" De lijn viel dood.

Ik staarde wezenloos naar de hoorn in mijn hand. Ik kon er niet toe komen om op te hangen. Mijn laatste gesprek met Chieltje beeindigen was zo iets wreeds. Ik liet de hoorn naast de telefoon liggen, en ik liep naar de keuken, waar ik, dromerig, in de war, een groot glas met jenever volgoot. Staand in de keuken dronk ik het leeg. Ik schonk er nog één in en ging dromerig naar de kamer. Ik zakte neer in een stoel, en keek naar de telefoon, luisterde naar de in gesprekston die eruit kwam, wist dat ik net zo goed kon ophangen. Het geluid irriteerde me. Maar ophangen kon ik niet. Het leek wel alsof de toon steeds harder werd. Muziek! Ik moest muziek horen. Vertwijfeld greep ik in de kast naar het tweede pianoconcert van Rachmaninov. Tevergeefs. Ik keek nog een keer. Geen Rachmaninov te bekennen. Huilend ging ik op de grond liggen. Ik voelde me diep wanhopig. Zelfs Rachmaninov wilde niet meer met zo'n smeerlap als ik omgaan.... En hij had nog gelijk ook.

Ogen

casper

Wim

in
het
donker
denk
ik
jij
bent
degene
in
het
licht
zeg
jij
nee

Schoonheid

Onbekende, ik ken je niet.
Toch, je gezicht straalt iets uit
van een onschuldige mooie schoonheid.

Definitief

15 februari, 15 december,
hetzelfde verhaal
voor de tweede maal.
Verloren, gewonnen
en toch weer verloren.
Alleen de herinnering blijft
en evenals het verlies is de herinnering
definitief.

ANNET ANNET.....

Iemand heeft mij ooit het recht ontnomen haar te zeggen wat ik denk, hij nam het uitspreken van gevoelens van mij over.

De eerlijkheid in zoveel jaar opgebouwd heeft hij gebroken. Alles wat er voor mij van haar overgebleven was in zijn hand genomen en vergruisd.

Zij ziet het en zegt niets, vraagt niet meer of ik wil delen.

En ik ga weer, probeer de tijd terug te halen met een herinneringsplaat, een beweging van mijn hand.

Ondanks alle woorden blijft het gesprek leeg.

Ze durft niet meer, ze weet wat er gebeurt.

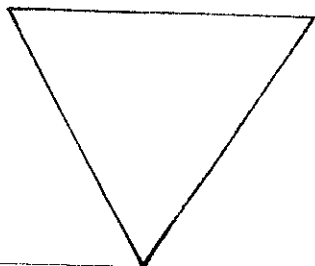
En ik kijk naar haar en wil weg, wil dichterbij komen, vragen waar ze gebleven is.

Ze springt luchtig over de opgeworpen rotsen heen en lacht.

En als hij komt en niets zegt ga ik, vastbesloten niet meer terug te komen.

Thuis huil ik en zeg dat het niet kan, ik ga gewoon heel erg gillen

mirjam

Opgestapt

Ik geef het toe: ik ben slap geweest,
ik heb jullie vertrouwen beschaamt,
ik heb geen verantwoordelijkheids-
gevoel.

maar jullie ook(niet)

Apollo kreeg langzamerhand de neiging me flink triest te maken door bevolkt te blijven met een schamele 12 mensen.

Daarbij komt een avond voor gek voor de deur staan als welkomst comitee doordat de sleutel niet werd doorgegeven, ik schaamde me dood terwijl ik er niets aan kon doen. Nog een goede smoes, ik krijg het dit jaar zeer druk met mijn studie. Ik heb het n.l. in mijn hoofd gehaald 5+6 V.W.O. in een jaar te trachten te volbrengen en ik ben bang dat ik zeer weinig tijd overhoud en zeker de vrijdag avond niet dan heb ik n.l van 7 tot 10 school.

De overgebleven tijd wil ik wel in jullie buurt besteden (gedeeltelijk) maar niet als actief lid.

In ieder geval tot ziens.

jullie ex bestuurslid Mirjam.

Kontaktadvertentie

Wie heeft er een beschaafde kaart over voor een jongeman met drie weken huisarrest i.v.m. Pfeiffer. Stuur die kaart dan met lieve groetjes, beterschapswensen, huwelijksaanzoeken naar

Ewoud Nieuwdorp p/a Mirjam Berkelouw
Kortekade 74b Rotterdam

010-146800

Waarom heb je nooit kwartjes bij je wanneer je ze nodig hebt ? Verloren zocht ik mijn zakken na in de hoop nog ergens een passend muntstukje op te vissen. Zonder al te veel resultaat trouwens. De regen stroomt langs de telefooncel in niet al te geringe hoeveelheden. Toch moest en zou ik die stem horen. Misschien dat een toevallige voorbijganger een kwartje bij zich zou dragen. Alleen weinig kans met zulk weer een organisme aan te treffen dat zich erg aangesproken zou voelen door de tekst " Pardon meneer, sorry dat u zo lastige val op dit late tijdstip , maar heeft U misschien een kwartje voor mij, want ik zit zelf dus helemaal zonder en ik moet heel erg nodig bellen", Laat staan dat zo'n organisme zou antwoorden: " Natuurlijk meneer, ik zal even in mijn portemonnee kijken "

Nog meer verloren probeerde ik door de ruit van de telefooncel te kijken, trouwens wederom zonder al te veel resultaat. Hoewel, was wat mijn visuele zintuigen mij wouden doen geloven werkelijkheid of illusie ? Zag ik daar een onschuldige meneer die zijn hondje aan het uitlaten was ?

Die avond was ik gewoon op bezoek bij apollo . Ik was eigenlijk pas voor de tweede keer , en omdat je je op Apollo nu eenmaal gehbel gratis kan laten introduceren, besloot nog maar eens een keer iemand aan te schieten. Leuk mee zitten praten, en aan het eind van het gesprek kreeg ik een stapeltje geslachtziektestikkertjes mee. Zou een leuke aanzet al jn om een actief flikkerleven te beginnen , zo vund de gene die mij introduceerde, dat plakken van die stikkers.

Onderweg naar het station had ik stiekem al die stikkers op lantarenpalen e.d. geplakt en ééntje had ik in mijn zak gehouden om straks dat nummer nog even te kunnen bellen.

" Bedankt zei ik "

" Hoe vond je het", zei hij.

" Wel spannend ", zei ik , " Het is mijn eerste keer in een telefoonsel "

" Nou, tot ziens dan maar weer"

" Hé, krijg ik dat kwartje nou nog van je "

" Oh, ja, natuurlijk, zou ik bijna vergeten ", zei hij.

" Alsjeblieft"zei hij.

" Dag "

" Dag "

Ik stopte het kwartje in het toestel, en draaide het nummer dat op het stikkertje stond.

Met aandacht luisterde ik naar de tekst op het bandje.

Dat was dus twee weken geleden.

Nu sta ik hier dus weer in de zelfde telefoonsel.

En inderdaad bedrogen mijn ogen me niet zonet.

Een meneer met een hondje.

Ik wacht maar op de volgende voorbijganger. Anders sta ik hier over twee weken weer.

Remko van Leeuwen

Danny 2

De bloemen zijn net als jij
goddelijk gezelschap
welgeschapen

De wereld is: jij en ik
net als ieder ander
net iets anders

Het leven geeft ons geen naam
onthoudt alleen
ons houden van

Ronald de Waal

Reactie op het stuk van Cock en Ron
over Pedofilie

Beste Ron en Cock, beste lezers,

Als lid van Apollo wil ik nu dan toch voor een positief geluid zorgen m.b.t. het onderwerp pedofilie. Ik bewonder het initiatief van beide heren om dit onderwerp uit de taboesfeer te willen krijgen, ook op Apollo.

Wat reakt het uit op welke manier je van wat voor soort mensen dan ook houdt, als je er gelukkig mee bent en niet in je waarde wordt aangetast. Waarom zouden er dan grenzen moeten worden getrokken tussen homofilie en pedofilie? Dat willen we toch ook kwijt bij hetero's en homo's?

Ik hou nu bijvoorbeeld van een twaalfjarige jongen, maar waarom zou ik zorgen maken of ik nu pedofiel zou zijn? Dat deed ik vroeger wel bij de vraag of ik nu homo was of niet. Ik heb me mede door de "bewustwording en ont-plooiing" die bij Apollo zo hoog in het vaandel staan, daar overheen gezet. Ik verwacht van iedere bewustgeworden jongere dat hij of zij zich niet zonder meer in een hokje laat plaatsen. Laten we dat op Apollo elkaar ook niet aandoen.

Ronald de Waal

DE MACHTSPOSITIE IN EEN PEDOFIELE RELATIE

Men hoop mensen denken dat in een pedofiele relatie de oudere een machtspositie inneemt op het kind. Waardoor het vanuit het kind niet uit vrijwillige basis komt, maar min of meer gedwongen wordt tot dingen die het liever niet doet. Dit zou dan kunnen doordat de oudere sterker is en daardoor het kind dingen kan laten doen of het kind verleiden met geld of kado's. Het valt natuurlijk niet te ontkennen dat de oudere een machtspositie heeft op het kind. Immers de oudere is sterker en heeft een inkomen. Ik zal proberen beide toe te lichten hoe daar in een pedofiele relatie mee om gegaan wordt.

Als eerste de kracht van de oudere.

De oudere is veel sterker dan het kind dat is een feit. Maar de oudere houdt van het kind en iemand van wie je houdt zul je geen pijn doen of dingen bij doen of laten doen welke de ander niet wil. Dus ik geloof niet dat de oudere gebruik zal maken van zijn kracht bij het kind. Misschien hooguit om het kind op te tillen en ergens heen te dragen zoals bij een hetero stel dat pas getrouwd is, waarbij de bruidegom de bruid over de drempel tilt.

Als tweede de machtspositie op het financiële gebied van de oudere:

De oudere heeft geld en het kind heeft niets. Zo is een pedofiel stel aan het strand of aapies kijken in de dierentuin en het kind wil graag een ijsje of een zak patat. Nou dan koopt de oudere dittoch voor hem/haar. Ik hoop niet dat iemand hier bezwaar op heeft, want dat zou dan wel betekenen dat ouders ook nooit een ijsje of patat voor hun kinderen mogen kopen.

Dan is er natuurlijk de vraag waar leg je de grens, wanneer ga je zeggen de oudere maakt misbruik van zijn financiële machtspositie?

Nu vind ik zelf het volgende voorbeeld wel een aannemelijke grens; een pedofiel stel staat voor een speelgoed winkel en het kind wil dolgraag die garage of pop hebben. Als de oudere dan zegt die krijg je van me als je vanavond dit of dat doet bij me in bed dan zeg ik dat de oudere misbruik maakt van zijn financiële machtspositie.

Daarmee zeg ik niet dat de oudere het kind nooit een kado mag geven, want je mag een kind best eens verwennen en blij maken met een kado. Dat doen de ouders van een kind toch immers ook en dan maakt niemand bezwaar.

Julie zien dus dat het vanuit het kind vrijwillig gaat. Ik ontken niet dat het ook wel eens anders gebeurt, maar dat keur ik dan ook ten sterkste af. Niet alleen in een pedofiele relatie maar in elke vorm van relatie.

Nu ik het toch over machtsposities heb, is het ook wel leuk te vermelden dat naar mijn idee een kind in een pedofiele relatie juist het minst wordt gekonfronteerd met die machtsposities. Want als kind heb je elk moment te maken met mensen van wie je dingen moet doen of juist niet mag doen. B.v. op school moet je allerlei dingen doen die je niet leuk vindt en als je iets doet wat niet mag krijg je strafwerk.

Of thuis daar zijn ook voorbeelden zat van dingen die moeten of niet mogen, waarbij dan vaak een pakslaag aan te pas komt (machtspositie in de vorm van kracht).

B.v. een kind heeft niet zo'n trek in het eten, maar moet toch het bord leeg eten anders krijgt het geen toetje of mag geen tv kijken. Terwijl als pa of ma geen trek hebben gewoon minder opscheppen op hun eigen bord.

Zo geven ouders hun kinderen ook vaak iets als ze voor hun iets doen bv.; als het kind de boodschappen gaat halen mag het ook voor zichzelf een rolletje snoep kopen.

Ik hoop dat ik jullie zo duidelijkheid heb kunnen geven in de machtspositie van de oudere in een pedofiele relatie en jullie heb kunnen overtuigen dat het vanuit het kind vrijwillig gaat en het ook zelf wil!!!

Groetjes

Ron Janssen

PEDOFILIE EN KINDERSEKSUALITEIT

De meeste mensen houden wel van kinderen, maar als het om een relatie tussen een pedofiel en een kind gaat hebben velen daar toch moeite mee. Mensen hebben nogal verschillende ideeën over pedofilie. Sommigen beseffen dat het om jarenlange plezierige vriendschappen kan gaan, die met instemming van de ouders plaatsvinden en die van beiden van grote waarde kunnen zijn. Anderen denken gelijk aan een oudere man die een jongetje verleidt, waardoor deze later homofiel zou worden of aan een volwassene die een grote stijve penis in een vaginaatje van een klein meisje wil steken. Men denkt ook wel aan dingen als misbruik, manipulatie en schade.

Kinderen worden vaak nog gezien als onmondige wezens, die geen seksuele gevoelens zouden hebben. Men kan zich moeilijk voorstellen dat een kind en een volwassene samen een plezierige relatie hebben waar ook seks aan te pas komt. Het beeld dat veel mensen van pedofilie hebben klopt niet met de werkelijkheid. Er is nog veel onwetendheid, onbegrip en vooroordeel.

Pedofilie kan ook een probleem zijn voor mensen die ontdekken dat zij zich, ook in seksueel opzicht, tot kinderen aangetrokken voelen. Veelal kost het hun moeite om deze gevoelens van zichzelf te aanvaarden en om daar op verantwoorde wijze vorm aan te geven. In hun omgeving is meestal weinig begrip te vinden. Wanneer zij relaties aangaan met kinderen - relaties die overigens uit heel wat meer bestaan dan uit seks alleen - hangt hen voortdurend de dreiging van de strafwet boven het hoofd. Deze wet verbiedt seksuele contacten met een persoon onder de zestien jaar of met een minderjarige die aan de zorg van een volwassene is toevertrouwd.

Ook voor kinderen is het niet altijd gemakkelijk om een dergelijke relatie met een volwassene te hebben. Niet dat ze het niet zouden willen, maar ze kunnen er moeilijk vrijuit over praten en worden zo belemmerd in hun spontaniteit. Maar: ondanks deze problemen komen deze relaties voor; ze kunnen jaren lang bestaan en voor beiden plezierig en van grote waarde zijn.

Op 26 oktober is er op Apollo een thema-avond over pedofilie. Hier wordt het één en ander verteld over pedofilie in het algemeen en de relatie tussen de homofiele wereld en pedofilie.

Die avond is interessant voor iedereen. Voor mensen die zelf pedofiele gevoelens hebben, mensen die in hun jeugd een relatie met een pedo gehad hebben, alle ouders en mensen die bij zichzelf nog een beetje menselijkheid kunnen ontdekken en daarom de moeite willen nemen om iets te leren begrijpen over pedofilie.

Op die avond is een internationaal bekendheid betreft pedofilie aanwezig en wel Theo Sandfordt.

Dus komt allen 26 oktober en nodig zoveel mogelijk mensen uit voor die avond.

-X-

KONTAKTADVERTENTIE KONTAKTADVERTENTIE KONTAKTADVERTENTIE

Wie heeft een broertje of zoontje tussen de 10 en 15 jaar en wil deze met mij, 20 jarige pedo, in contact brengen. Het moet op vrijwillige basis en in medeweten van de ouders. Gelieve alleen serieuze reacties en geen scheldpartijen. Ik ben regelmatig te vinden op Apollo.

Ron Janssen

DROOM - WENS

Lente

Overdag, het is een uur of twee, een zaal met openslaande deuren. Een man speelt op een piano eindeloos Les Trois Gymnopédies van Erik Satie. Ik zwerf door de tuin op zoek naar een rustige plek voor een meditatie. Op een plaats waar de zon op goedmoedige wijze strijd levert met de schaduw ga ik zitten. Ik overpeins de afgelopen maanden, terwijl de muziek op de achtergrond voor nog meer rust zorgt. Zo zittend denk ik aan gemaakte fouten en neem me voor ze niet meer te maken, wetend dat er andere fouten voor in de plaats zullen treden. Ik denk aan de leuke dingen, de gemiste kansen en het uniek rake schot dat jou en mij trof. Verderop in de tuin vind ik je slapend met een glimlach op je gezicht. Ik kijk naar je en vind je weer net zo betoverend als de eerste keer dat ik je zag. Ik laat je slapen, we hebben die glimlach beiden wel verdiend.

Zomer

Avond, ongeveer half elf, de schemering strekt zich over ons uit en ik zit met jou op een terras in Arles in Zuid-Frankrijk. Uit de muziekbboxen klinkt heel zacht doch goed hoorbaar Les Trois Gymnopédies van Erik Satie. Ik praat met je over ons bezoek aan de tuin van Monet in Giverny. Ondertussen drinken we heel langzaam onze koffie met cognac. Mijn gedachten vliegen door elkaar maar ordenen zich op één en hetzelfde punt: het feit dat ik je liefheb nu al ruim een half jaar. Ik kijk naar jou en zie dat je hetzelfde denkt. We besluiten naar onze hotelkamer te gaan. In bed klinken de klanken van Satie als van heel ver. Na afloop val ik samen met een vermoeide glimlach op mijn gezicht in

jou armen in slaap.

Herfst

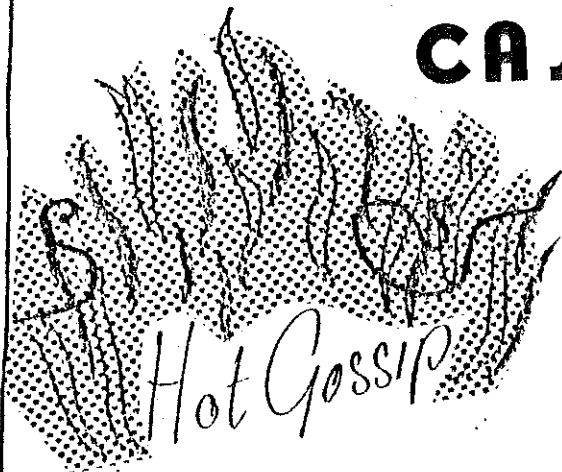
Morgen, het is zeven uur. Ik rij met mijn fiets op een stille slaperdijk door de Be-tuwe. De mist en Les Trois Gymnopédies op mijn walkman zorgen samen voor een welda-dige rust. In Tiel zie ik jou weer na de scheiding van onze wegen tijdens de vori-ge dag. Verwonderd stemde je toe toen ik een ochtend voor mij alleen bedong. Ik wilde nadenken over jou en mij. Hoe is het mogelijk dat jij met mij, die soms lief dan weer totaal onhandelbaar is, steeds weer verder wil. Het antwoord weet ik nóg niet wanneer in de verte de contouren van Tiel voor mijn oog opdoemen. Ik weet al-leen dat je van me houdt om wie ik ben en niet om wie ik probeer te zijn. Jij staat aan de overkant van de traagstromende Waal op mij te wachten. Huilend van emotie val ik in je armen. Je vraagt niets maar weet alles. Samen luisterend naar de slotak-koorden van Satie voel ik mij veilig in jouw armen en fluister: "Blijf bij mij, nu ik weet dat ik niet zonder je kan". Glim-lachend voldoe je aan mijn wens.

Winter

Morgen, zowat half tien, een bos met serene rust die versterkt wordt door de vers ge-vallen sneeuw. Samen met jou wandel ik door het bos en ervaar opnieuw hoe mooi stilte kan zijn. Vandaag ken ik je precies een jaar, een jaar met up en downs, maar vooral een jaar met jou. De stilte vergezelt ons naar huis. In het warme bed luisteren we naar Les Trois Gymnopédies, terwijl we de hete chocolademelk langzaam opdrinken. Ik streel je blonde haar en kijk naar je alles ontwapenende lieve gezicht. De betovering is nog steeds niet verbroken na een jaar,

integendeel hij is gebleven. Gebleven net zo als de liefde tussen ons beiden gebleven is. Ik vrij heel teder en lief met je om je te bedenken voor een jaar van liefde, vriendschap en trouw tussen jou en mij. Terwijl buiten de sneeuwvlokken zachtjes tegen de vensterbank aandwarrelen glimlacht; Satie onopvallend vanaf de platenhoes om onze liefde.

CASPER

Die dweil van een Henetroel is weer te lui geweest om wat troep te vervaardigen dus dit keer alleen de roddels van de meesteres.

Heren, al in AD: II geweest? sjaal meenemen want ze hebben een super airconditioning. Vergeet trouwens niet je zaklamp want ook de disco's doen tegenwoordig aan energiebesparing, een duistere zaak.

Opgepast: Er loopt een wandelend pfeiffer verspreidertje in de homoregionen rond. Als Ewoud wordt gesignaleerd let dan op. Zeker met het echt enthousiaste werk. The kissing disease grijpt d.v.m. hem om zich heen.

Wat die verhaaltjes van Jos betreft over mijn vermeende aanranding door een sadist. Dit is alleen om zijn problemen met de aanvaarding van zijn sadisme te camoufleren. Als acceptatietheorie heeft hij nu al voor de 6e keer bij Indiana Jones zitten kijken hoe men harten uitrukt en het slachtoffer toch levend houdt zodat je hem ook nog kan roosteren.

We doen het uitstekend nietwaar? daar kan die geproblematiseerde sloerie niet aan tippen. Dus ons gaat nog even door.

Coen en Remco hebben jullie al beslist wat doen? Kopen jullie een bestekcassette of houden jullie een la met bestek? Misschien een aardig discussiepunt na de opgeloste vraag over het kruidenrek.

Marj o, heb je repulsion nog gezien. Eng hé die mannen.

In die nieuwe bon-bon doos Gay Palace genaamd zit iedereen ineens uren op het toilet. Zouden de kleine rotterdamse homootjes groot geworden zijn?

Het leven wordt steeds moeilijker. Nieuwe vaseline mogelijkheden worden ontdekt. Tegen ruwe ellebogen en schrale billen was zijn werking al bediend. Maar hoe leg je aan Marjox uit wat er onhygienisch is aan vaseline van je gastheren xxx in je meus?

Dit was ons vuil van deze maand.
Wij Mirjam groeten u.

DE HAND VAN DE KONINGIN VAN ENGELAND

door
» Jan Rijnsburger «

Waarom komt u niet gezellig bij ons zitten? Juffrouw Tine herhaalde haar vraag dichter bij het oor van Keesjan. Deze schrok op en keek haar vragend aan. U zit hier zo alleen, hoorde hij haar zeggen. Zij vond hem lief als hij zo vragend keek, haast nog liever dan toen zij hem ree s eerder had opgemerkt terwijl hij stil voor zich uit had zitten kijken.

Ja, zei hij, als u het goed vând, wat zij evenwel ook maar half verstond. Hij stond onhandig van zijn stoel op, knoopte zijn jasje dicht en liep naast haar naar de plaats waar zij zat. Nu hij op gelijke hoogte met haar was verstond hij beter wat ze hem vertelde. De Muziek is een beetje hard, vindt u niet, zei ze, waar wij zitten is dat iets minder. Ja, jullie jongere mensen willen nu éénmaal deze muziek. Keesjan wilde antwoorden dat hij de muziek ook niet leuk vond maar ze waren inmiddels bij haar tafeltje aangekomen.

Zij deelde dit tafeltje met één magere vrouw, met de chef van de postkamer en met een kleine gevulde man. De magere vrouw bleek bij de chef van de postkamer te horen, zij schudde hem de hand zonder iets te zeggen. De kleine gevulde man stond op en zei dat hij Dirk Wolfse heette. Mijn broer, voegde juffrouw Tine eraantoe.

Er werd een stoel aangeschoven en Keesjan nam plaats tussen juffrouw Tine en haar broer. Inderdaad was de dreun van het electronisch orgel hier iets minder nadrukkelijk hoorbaar.

Werkt u ook bij Enoka? vroeg de broer hem na een kort moment van zwijgen.

Ja, zei Keesjan, maar niet bij juffrouw Tine, ik werk op de verkoopadministratie.

En bevalt het, vroeg de broer. Keesjan zag dat hij zeer formeel gekleed ging, hij droeg zelfs een vest onder zijn colbert, gemaakt van dezelfde stof als het costuum, desondanks leek hij het niet warm te hebben.

Dat weet ik nog niet, zei hij, ik werk er eerst sinds drie maanden.

Op de dansvloer was ondertussen een polonaise begonnen. Kom, zei juffrouw Tine en trok Keesjan aan zijn arm omhoog, u moet meedoen, en voordat hij het wist liep hij plotseling achter een jongen van de expeditie, zijn handen op diens schouders, en de handen van juffrouw Tine op zijn eigen schouders. De jongen van de expeditie was gekleed in een ruinvallende gele broek. Over een T-shirt droeg hij een leren vest zonder mouwen. De linkermouw van het T-shirt was omgeslagen, hierin stak een aangebroken pakje sigaretten. Zijn lange haar was nat van de transpiratie, evenals trouwens het T-shirt.

Keesjan liet zich wezenloos meevoeren en betrapte zich erop dat hij na enige tijd de mars waarop zij liepen begon te neurieën, de anderen zongen overigens luidkeels mee. De polonaise eindigde in een kring. Het bleek de bedoeling dat de deelnemers bij het overgaan naar een ander lied hierop gingen dansen, samen met de dichtstbijzijnde van de andere kunne, zodat Keesjan in de armen belandde van één van de koffiemeisjes.

Hebt u het niet warm met dat jasje aan, wilde deze even later weten. Née, zei Keesjan, dat gaat wel. Hij danste onhandig. Zijn moeder had hem enige jaren geleden wel eens enkele danspassen geleerd, dat kon van pas komen op dansavondjes van school meende zij, de opgedane kennis was door Keesjan evenwel nimmer in praktijk gebracht. Hij voltooide verder zwijgend z'n opdracht.

Bij het einde van de dans zei het meisje, dág, en hij nam we r plaats aan het tafeltje van juffrouw Tine. De chef van de postkamer en zijn vrouw waren verdwenen. Hij zag hen niet dansen of op een andere plaats zitten en het speet hem een beetje dat hij hun voorbeeld niet kon volgen, het leek hem nu ongepast te vertrekken.

Een glaasje wijn, dat gaat er nu wel in, zei de broer van juffrouw Tine nadat ook deze haar plaats weer had hernomen. Hij kwam even later weer terug met drie gro-

te glazen wijn opeen dienblad dat door hem als een volleerd kelner werd gedragen. Voilà, zei hij en plaatste de glazen met een sierlijk gebaar op de tafel. Het was Keesjan trouwens ook opgevallen dat hij ongewoon elegant liep voor een man van zijn postuur, hij bewoog zich als het ware dansend. Mijn broer heeft vroeger gevaren, zei juffrouw Tine. Toen deze weer op zijn stoel zat legde hij zijn hand op de knie van Keesjan en zei, je kunt niet zo best dansen zag ik. Nee, antwoordde deze, ik geef er niet om. Hij zag een jongen van zijn afdeling voorbij-dansen, een nogal brutale gast. Achter de rug van zijn partner wreef hij ostentatief de palm van zijn rechterhand over de rug van zijn linkerhand hierbij duidelijk in zijn richting knipogend. De betekenis van deze handeling ontging hem echter volkomen. Het is jammer dat men geen tango's meer danst, hoorde hij onderwijl de broer van juffrouw Tine zeggen, dat is een echt mooie dans. Aan boord werd dat veel gedanst vooral wanneer we op Zuid-Amerika voeren. Zijn hand kneep nu zachtjes in het bovenbeen van Keesjan en leek steeds zwaarder te worden. Hij wilde iets briliants zeggen doch bracht tenslotte slechts uit, Sorry ik moet even naar de toilet.

Terwijl hij zich door de dansenden haastte zag hij zijn collega opnieuw duidelijk naar hem knipogen en daar bovendien vet bij glimlachen.

In de toegangshal was het aanmerkelijk stiller, er stonden enkele groepjes mensen rustig met elkaar te praten en te roken. Aan het eind van een gang zag hij het teken dat aangaf dat zich daar de toiletten bevonden. Hij had er eigenlijk vooral behoefte aan om zijn gezicht met koud water te deppen. Achter de deur bevonden zich evenwel twee andere deuren en geen fontein. Hij opende de achterste van de twee deuren en zag een lange jongen, een van de boekhouding wist hij direct, die met een grijze lok. Deze zat op de toiletpot, hield kruislings op zijn knieën een blond meisje vast en zei, joh, flikkerstraal even op, je ziet toch dat ik bezig ben. Keesjan voelde het schaamrood tot achter zijn in zijn nek en besloot betrapt de deur waarvan de gebruiker s vervolgens de knip op "bezet"

draaiden.

In de zaal was onderwijl iets gaande op het toneel, drie meisjes van de typekamer zongen een liedje, het refrein werd door iedereen handenklappend meegezongen. Keesjan keek de zaal in, op het tafeltje van juffrouw Tine stonden de glazen opnieuw gevuld. Op één van de vrije stoelen zat een blonde man van middelbare leeftijd. De broer van juffrouw Tine was geanimeerd met hem in gesprek, waarbij zijn gezicht grote tevredenheid uitstraalde. Nadat Keesjan weer had plaatsgenomen zei hij, ik moet eens naar huis, en nam een flinke slok uit het voor hem staande glas. De blonde man hield zijn glas in zijn hand en liet de wijn hierin voortdurend bewegen. Vind je het niet gezellig? vroeg juffrouw Tine, er komen nog een paar attracties.

De nieuwe tafelenoot, van voren gezien bleek hij ook een mooie snor te koesteren, sprak over de jacht. Hij zou dit eens gedaan hebben met een gezelschap waarvan ondermeer een belgische prins uitmaakte, een heel gewoon iemand, zei hij, geen goeie schutter.

De broer van juffrouw Tine luisterde geringschattend, hij had wel sterkere verhalen. Tijdens zijn varende bestaan had hij tientallen beroemdheden vervoerd, of bediend, dat werd niet duidelijk.

Filmsterren waren daarbij geweest, en zelfs een lid van het engelse koningshuis.

Keesjan had tot op dit moment aan zijn glas zitten nippen, ledigde dit nu in één teug en zei, ik heb de engelse koningin wel eens een hand gegeven. De stelligheid waarmee hij dit beweerde deed de andere twee terstond zwijgen. Keesjan zette zijn glas op tafel en begreep dat hij zijn verhaal af moest maken. Hij voelde zich evenwel plotseling belachelijk, kon hij hen vertellen hoe dat in zijn werk was gegaan, de woorden bleven steken in zijn keel. Hij zei tenslotte, kom, ik moet nu echt eens gaan, een prettige avond verder.

juli 1984

Jan Rijsburger.

B E S T U U U U U R

Na een periode van rust wordt ook het bestuur weer actief. Dat merkte je al, toen je ons flitsende, maar helaas nu reeds aan wijzigingen onderhevige programma in de bus kreeg. Zo ging ons Apolloweekend niet door, omdat we de overweldigende belangstelling ervoor niet helemaal konden verwerken.

Verder gingen de aftrekkertjes ook niet door, maar onze public-relationsman is weer actief aan het werk gegaan, en het programma zal toch grotendeels als gepland doorgang vinden. Hou in ieder geval wel je lijfblad in de gaten, wat de juiste data bevat van allerlei evenementen.

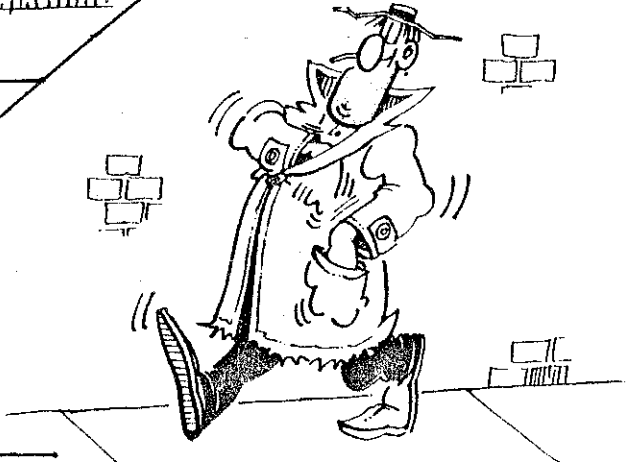
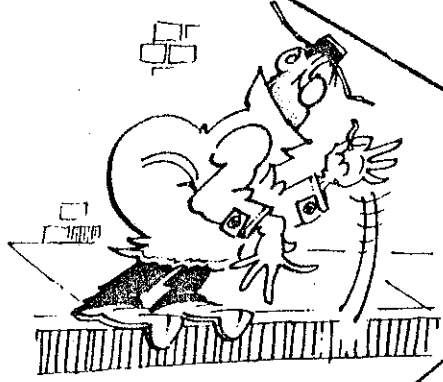
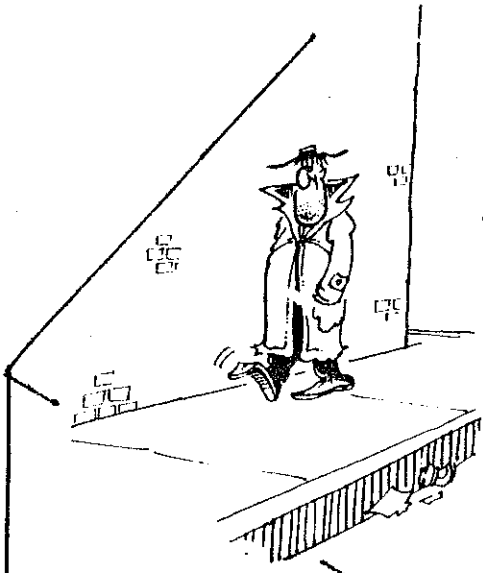
Wij verzoeken nogmaals dringend om niet eindelijk eens je contributie te betalen. We denken er over, anders je naam in het vijfgeblad af te drukken. Alhoewel je dat eigenlijk niet kunt maken.... Maar we stoppen wel binnenkort met toezending van je lijfblad, als je niet betaald. Volgens recente berekeningen wordt momenteel meer dan de helft van de door ons verzond in vijfgebladen niet betaald...

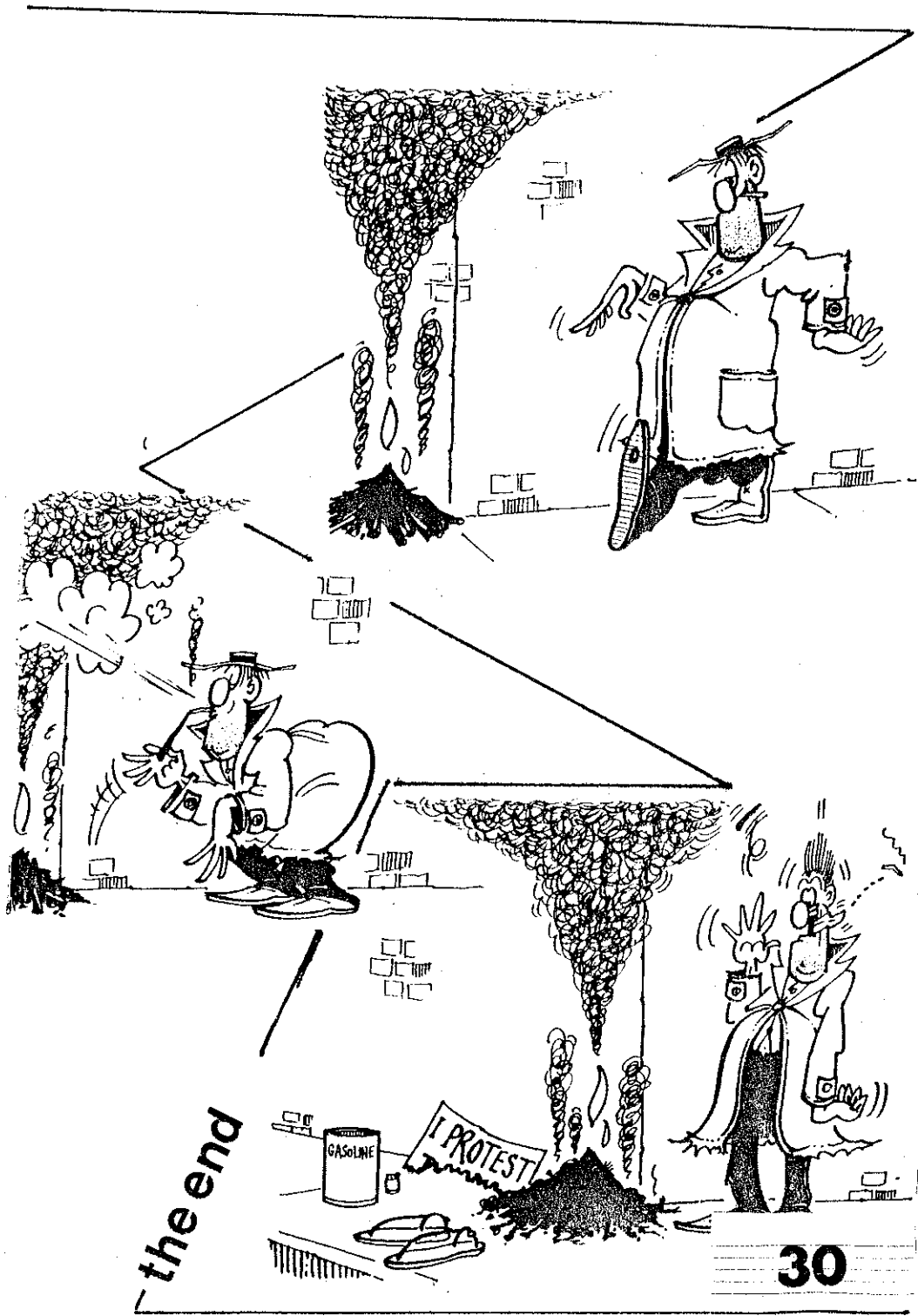
Maar ik heb nu genoeg gescholden, ook wil ik nog iets aardigs zeggen, bijvoorbeeld dat de redactie zo zijn best heeft gedaan, dit keer, en dat er zo spontaan hulp kwam opdagen om dit vijfgeblad op tijd uit te laten komen. En dan die voorkant.... Prachtig!!

Verder heten we René van Krimpen welkom in het bestuur, hij gaat ons helpen nu er een paar mensen zijn opgestapt. En daarom is het bestuur nu weer op volle kracht aan het werk. We zoeken dóór naar een nieuwe ruimte, we proberen de sfeer levend te houden, en het is dan ook weer heel gezellig op Apollo. Al was het nog gezelliger als we jou ook weer eens zagen. Dus tot ziens.

COEN

Vijgeblad strip

the end

APOLLO

aanmelding

NAAM

ADRES

WOONPLAATS

WENST LID TE WORDEN VAN APOLLO

MIJN GEBOORTE - DATUM IS :

IK BEN OP DE HOOGTE VAN DE

KONTRIBUTIE - VOORWAARDEN

HANDTEKENING

tot

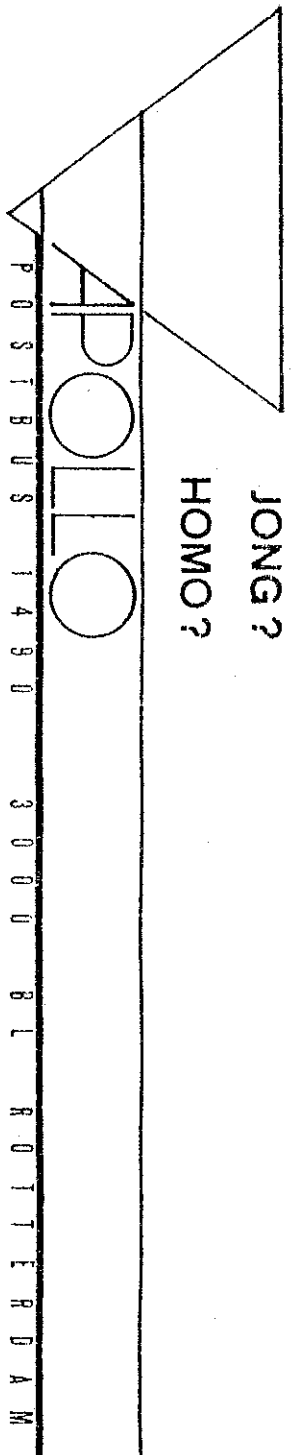

jan 85

gratis

DRUKWERK

PORT BETALD
rotterdam

Sep: 84